ฉบับพี่เศษ หน้า ๑ เล่ม ธ**๓ ฅอน ที่** ๑๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๑๕

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองบางตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๑ ธ

ภูมิพลอคุลยเคช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ ธ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑ ธ เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี พระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการดำรงตำ แหน่ง ข้าราชการการเมืองบางตำแหน่ง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ ว่าด้วยการดำรงตำแหน่งข้ำราชการการเมืองบางตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๑๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้ง แต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) "ข้าราชการ" หมายความว่า นายทหารสัญญาบัตร ข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการ พลเรือน และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนใน มหาวิทยาลัย ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัฐสภา และข้าราชการ กรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพ มหานคร

- (๒) "พนักงานส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า พนักงาน เทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และหมายความรวมถึงข้ำราชการ ส่วนจังหวัดด้วย
- (๓) "กรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจ" หมาย ความว่า กรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจตามกฎหมาย ว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงาน รัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๔ ในระหว่างสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการ และพนักงานของรัฐวิสาหกิจ เป็นข้าราชการการเมืองในตำแหน่ง ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี หรือ ที่ปรึกษารัฐมนตรี ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ การเมืองได้

เมื่อนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี แต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการและ พนักงานของรัฐวิสาหกิจผู้ใดเป็นข้าราชการการเมือง ตาม วรรคหนึ่งแล้ว มิให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบหรือ ข้อบังคับใดที่ห้ามมิให้ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น กรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งข้าราชการ การเมือง มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ของข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการและ พนักงานของรัฐวิสาหกิจผู้นั้น

ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการและ พนักงานของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการการเมือง ตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิได้รับเงินเดือนตามบัญชื่อตราเงินเดือน ข้าราชการการเมืองท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ การเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ด้วย โดยให้ได้รับเพียงหนึ่งในสามของอัตราเงินเดือนที่กำหนด ไว้ในบัญชื่อตราเงินเดือนข้าราชการการเมืองดังกล่าว

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชานินทร์ กรัยวิเชียร นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๕ เล่ม ธ๓ ตอนที่ ๑๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ธันวาคม ๒๕๑ธ

หมายเหตุ: — เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อ ประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินในระหว่างที่ใช้รัฐธรรมนูญฉบับ บัจจุบัน สมควรให้นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาการต่าง ๆ มาช่วยเหลือให้คำปรึกษา และแนะนำในการบริหารราชการแผ่นดินได้ แต่เนื่องจากในปัจจุบัน มีกฎหมายบัญญัติห้ามมิให้ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และ กรรมการ และพนักงานของรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง สมควรแก้ไขให้ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และกรรมการและ พนักงานของรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองบางตำแหน่ง ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น